

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: Udrag fra Antonius i Paris (Danske Klassikere)

Citation: Claussen, Sophus: "Antonius i Paris", i Claussen, Sophus: *Antonius i Paris*, udg. af Jørgen Hunosøe ; Esther Kielberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, [i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab], cop. 1990, s. 72. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-claussen01-shoot-idm140218344577200/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Antonius i Paris

»Og Bladene,« fortsætter jeg. »Desværre har vi lige i dette Øjeblik ingen unge Tidsskrifter; ellers vilde de ogsaa have staaet Dem aabne; men det er ingen Flora for vort Klima.»

»Er der meget koldt?»

»Ja, omtrent som i Paris.»

»Læser man ogsaa Baudelaire? ... Aa, det er meget interessant ... Og man bliver modtaget i Familierne?»

De to elskværdige, unge Mænd er begge Forfattere. *Cortambert*, Søn af en berømt Koreograf, udgiver netop, siger han, en Roman hos Savine; han har i Forvejen skrevet Stykker til flere Teatre. *Alick Bollas* har skrevet og skriver bestandig Romaner efter det samme Princip, opstiller i hver Bog et realistisk og et idealistisk Element, saasom en Søn og hans Moder, en ung Mand og hans Elskede, fører der efter det realistiske Element mod Døden og viser Idealet i Transparent. En saadan ensformig Metode lader meget fransk. Hr. Cortambert indrømmer, at han følger omtrent samme Principer. Nu vilde det kun være at læse Bøgerne.

VII.

(Søndag.)

Mens jeg saaledes for at adspredde mig vandrede igennem Paris Dag efter Dag, noterede mig alle de Tidsskrifters Navne, som intet vil kunne redde fra Forglemmelse – overskred jeg omsider Seinen.

Paa højre Bred de store Bulevarer, paa venstre Bred Bulevard St. German og i Rue Bonaparte, 31, *La Plume*, den mest omtalte af unge Revuer. Skønt dette Tidsskrift oprejser Monumenter for *De onde Blomsters* Digter, Baudelaire, er dets Barm altid duftende smykket med friske Violer som en ung Arbejderske i April, og Foraarstankerne i dets smalle Spalter er saa ellevilde, at de kryber oven ud af Skorstenene. Tankegangen i *La Plume* kan til Tider være lidt katolsk, for saa vidt man er katolsk, naar man taler om Calvinismens og Protestantismens kolde, sortklædte Ensformighed, og naar man lader livsglade Penne for Spøg skrive en Nydelsernes Moral.

Jeg søgte i Gaar Formiddags Redaktionssekretæren, Hr. Cøze, en *bou garçon* paa tre fire og tyve, der saa ud, som om han lige havde sun-